

- b. Hvis spørgsmål 6 besvares således, at tekniske fejl, som må henregnes til kategorien uforudsete sikkerhedsproblemer, udgør begivenheder som omhandlet i præmis 22, og den tekniske fejl er opstået pludseligt og ikke kan tilskrives mangelfuld vedligeholdelse og heller ikke er blevet opdaget under et fast eftersyn (de nævnte A-D checks og den ovenfor under de faktiske omstændigheder nævnte Daily Control), er denne fejl da et led i luftfartsselskabets sædvanlige aktivitetsudøvelse, og ligger den inden for eller netop uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol som omhandlet i den ovenfor nævnte præmis 26?
- c. Hvis spørgsmål 6 besvares således, at tekniske fejl, som tilhører kategorien uforudsete sikkerhedsproblemer, udgør begivenheder som omhandlet i præmis 22, og den tekniske fejl er opstået pludseligt og ikke kan tilskrives mangelfuld vedligeholdelse og heller ikke er blevet opdaget under et fast eftersyn (de nævnte A-D checks og den ovenfor under de faktiske omstændigheder nævnte Daily Control), hvilke omstændigheder skal da optræde ved det tekniske problem, og hvornår må disse omstændigheder betragtes som usædvanlige, således at de kan gøres gældende i henhold til forordningens artikel 5, stk. 3?
- 8) Et luftfartsselskab kan kun gøre usædvanlige omstændigheder gældende, hvis det kan godtgøre, at aflysningen/forsinkelsen skyldes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet. Er det korrekt at konkludere, at alle de forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, sigter til at undgå, at der opstår usædvanlige omstændigheder og ikke til forholdsregler, der træffes for at holde forsinkelsen inden for den i artikel 5, stk. 1, litra c), nr. iii, i forordning nr. 261/2004, jf. præmis 57-61 i Sturgeon-dommen (sag C-402/07) ⁽³⁾, nævnte frist på tre timer?
- 9) I princippet må der antages at findes to slags forholdsregler til at begrænse en forsinkelse som følge af tekniske fejl til højst 3 timer, nemlig på den ene side førelse af et reservedelslager på forskellige lokaliteter over hele verden, altså ikke alene i luftfartsselskabets hjemmelufthavn, og på den anden side ombooking af passagererne fra den forsinkede flyafgang. Skal luftfartsselskaberne ved fastsættelsen af omfanget af de lagre, de vil føre, og på hvilke lokaliteter dette skal være, gå ud fra, hvad der er almindeligt inden for luftfarten, også hos de luftfartsselskaber, der kun delvist falder under forordningens anvendelsesområde?
- 10) Skal en ret ved besvarelsen af spørgsmålet, om der er truffet alle de forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes for at begrænse en forsinkelse, der er indtrådt som følge af tekniske fejl, der påvirker flyvesikkerheden, tage hensyn til omstændigheder, der forøger følgerne af en forsinkelse, såsom den omstændighed, at det luftfartøj, der var ramt af de tekniske fejl, som i denne sag skal lande i flere lufthavne, før det kan returnere til sin hjemmebase, hvorved der kan opstå en akkumulation af tabt tid?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

⁽²⁾ Dom Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771.

⁽³⁾ Dom Sturgeon m.fl., forenede sager C-402/07 og C-432/07, EU:C:2009:716.

Appel iværksat den 3. juni 2014 af Debonair Trading Internacional Ld^a til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 3. april 2014 i sag T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld^a mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Debonair Trading Internacional Ld^a (ved barrister T. Alkin)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Domskonklusionens punkt 2, hvorved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) blev frifundet, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på en fornyet prøvelse på grundlag af gældende ret.
- Indstævnte tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i sagen for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort et enkelt anbringende gældende, nemlig tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾. Appellanten har nærmere bestemt anført, at Retten fejlagtigt begrænsede betingelserne for, hvornår risiko for forveksling kan opstå mellem en »familie« af varemærker og et senere varemærke. Subsidiært har appellanten anført, at Retten ikke foretog en helhedsvurdering af risikoen for forveksling, der tog hensyn til alle relevante faktorer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 5. juni 2014 — Banco de Santander S.A.

(Sag C-274/14)

(2014/C 303/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco de Santander S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, i Kommissionens beslutning 2011/5/EF ⁽¹⁾ af 28. oktober 2009 om skattemæssig afskrivning af finansiell goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder C 45/07 fortolkes således, at den deri anerkendte berettigede forventning i den deri fastsatte form også finder anvendelse på muligheden for skattemæssige afskrivning af finansiell goodwill i henhold til artikel 12, stk. 5, i TRLIS, i forbindelse med indirekte erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder gennemført ved en direkte erhvervelse af et udenlandsk holdingselskab?